

[Søgaard.]

andre NATO-lande og deres forsvar giver det os det skærmbret, bag hvilket vi kan forme vores egen fremtid.

Den forsvarslov, vi fik i 1973, er et godt grundlag for at videreføre vor forsvarspolitik som et led i sikkerhedspolitikken. Naturligvis vil der, som tiden går, være behov for nogle justeringer, samtidig med at nye ting kommer ind i billedet. Soldaterlønnen, der tilgodeses i forbindelse med de økonomiske rammer for forsvaret, har vel i øvrigt sammen med talsmandsordninger og en række andre ting, som er gennemført op gennem årene, givet de værnepligtige soldater de mest moderne forhold at leve og arbejde under i forhold til soldater i den øvrige verden.

Fiskerikontrollens udvidelse i forbindelse med de nye fiskerigrænser og andre ikke egentlige militære opgaver forudser vi dækket gennem nye midler. De justeringer af den egentlige forsvarsordning, som jo nu har været drøftet gennem nogle måneder mellem de seks partier, er jo taget fra forsvarschefens skitse, der blev forelagt i forsvarsudvalget i foråret.

Men da vi samtidig også må erkende realiteten i både den økonomiske situation og de nedskæringer, der allerede er sket, og dem, der vil finde sted på en række områder ifølge de økonomiske forlig, ja, så har vi også fra socialdemokratiet fulgt den linje i vore forhandlinger for forsvarets vedkommende: også på dette område mener vi, at det må vurderes i sammenhæng med samfundets samlede opgaver.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at forudsætningerne for en folkelig tilslutning til og opbakning bag vort forsvar bl. a. meget nøje hænger sammen med f. eks. vores sociale og uddannelsesmæssige sikkerhed. Denne folkelige tilslutning, som op gennem årene har manifesteret sig hos ca. 2/3 af befolkningen, ønsker vi ikke sat over styr. Det er derfor vort håb, at det fortsat kan lykkes at samle de partier, der normalt står bag vores forsvar, også for en kommende ny periode.

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at venstre for længst har forudset og også set frem til en debat om det danske forsvar. Vi havde dog gerne set den ført ud fra andre forudsætninger end en venstresocialistisk forespørgsel. Til forespørgerne skal jeg begrænse

mig til at minde om – hvis og i håbet om, at de kan leve med den militante analogi – den klassiske tegning af Fritz Jürgensen med to drenge med en kæphest og en avispirhat hver; den ene siger: »Rid længere bort, du! Vi er jo et helt regiment.« Ifølge »Bevingede ord« er denne tegning baseret på et gammelt ordsprog iflg. Mau, der hedder: Alle på rad, sagde kællingen, hun havde kun én gås, og det var en gase.

Denne debat kan føres på baggrund af et halvt års opklaringsarbejde i forsvarsudvalget og efterfølgende 3/4 års forhandlinger i forsvarsministerens arbejdsgruppe. Det turde give baggrund for en saglig vurdering af forsvarets situation og for en lige så saglig beslutning om forsvarets fremtid. Det sidste har vi, som det er fremgået af ministerens redegørelse, desværre ikke kunnet nå frem til trods i alt 1 1/4 års forberedelse. Skylden er i hvert fald ikke venstres. Men klokken er nu ved at falde i slag: det nuværende forlig udløber 31. marts i år. Forespørgslen i dag bør derfor give anledning til en vurdering af for det første den nuværende forligsperiodes forløb og for det andet den fremtid, forsvaret kan se i møde.

Lad mig forudskikke den bemærkning, at venstre så lidt som noget andet parti ønsker et forsvar for forsvarets egen skyld. Der eksisterer ikke hos os nogen selvstændig glæde ved et militærapparat, men vi har i mere end et kvart arhundrede sammen med et stort flertal i folketinget erkendt vor sikkerhedspolitiske situation, og vi har handlet derefter gennem vort medlemskab af NATO. Vi har efter evne søgt at leve op til vore forpligtelser til at skabe et troværdigt forsvar, som i fredstid kan hævde vores suverænitet, og som i tilfælde af konflikt kan optage kampen, til de allierede styrker når frem, så kampen kan fortsættes i fællesskab.

Man kan så spørge: hvorledes er nu disse bestræbelser lykkedes gennem årene, og navnlig: hvorledes er de lykkedes under det nuværende forsvarsforlig? Om de snart forløbne 4 år siger forsvarets øverste ledelse i Forsvarschefskitsen af 1975, der har været et grundlæggende dokument for de førte forhandlinger, at forligsperioden har bragt forsvaret ind i en rolig, målrettet og effektivitetsfremmende udvikling, at bevillingerne til kampvogne, skibe og fly har skabt en forøget ro og effektivitet. Alt taler således for en videreførelse af den gældende lov med fastholdelse af styrkemålene og med fastholdelse af konjunkturfaste økonomiske rammer som hovedprincippet.